

תפ (ירושלים) 14820-05-25 - מדינת ישראל נ' אלי דוגה

ת"פ (ירושלים) 14820-05-25 - מדינת ישראל נ' אלי דוגהשלוש ירושלים

ת"פ (ירושלים) 14820-05-25

מדינת ישראל

נגד

אלי דוגה

בית משפט השלום בירושלים

[10.01.2026]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת חבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק העונשין של"ז-1977.
2. לפי בקשה למחיקת כתב האישום בטענה כי הוא הוגש בחריגה מהמועדים שנקבעו בסעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום (להלן: "ההנחיה"). הטענה הועלתה לראשונה, ללא פירוט, בדיון שהתקיים לפני ביום 30.12.25. המאשימה השיבה לטענה בכתב ביום 5.1.26, וב"כ הנאשם הגיב לתשובה ביום 6.1.26. כמו כן, לבקשתי, הוגש תיק החקירה לעיוני.
3. משעה שמדובר בעבירה מסוג עוון, בהתאם להוראות סעיף 4(א)(2)(4) להנחייה, היה על המאשימה להגיש את כתב האישום בתוך 18 חודשים מיום קליטת התיק בפרקליטות.
4. להלן יפורטו המועדים הרלבנטיים שעולים מתוך תיק החקירה, תגובות הצדדים והמסמכים המצויים בתיק בית המשפט:
 - 16.8.21 - מועד ביצוע העבירה הנטען בכתב האישום, ותחילת החקירה.
 - 24.11.22 - מועד ביצוע פעולת החקירה האחרונה בתיק (חקירת נפגע העבירה).
 - 10.1.23 - מועד פתיחת התיק בפרקליטות.
 - 10.7.24 - מתן ארכת תובע לטיפול בתיק.
 - 7.5.25 - מועד הגשת כתב האישום. המאשימה אמנם טענה בתגובתה כי כתב האישום הוגש ביום 5.5.25, ואולם חותמת בית המשפט המאשרת את קבלת כתב האישום נושאת את התאריך 7.5.25.

5. מן המתואר לעיל עולה כי כתב האישום הוגש בחלוף 3 שנים, שמונה חודשים ו-21 ימים ממועד ביצוע העבירה, ובחלוף שנתיים, שלושה חודשים ו-27 ימים ממועד הגעת התיק לפרקליטות.
 6. ב"כ הנאשם קובל על כך שהמועד לתחילת חישוב משך הטיפול של הפרקליטות בתיק הוא יום 10.1.23, מועד פתיחת התיק בפרקליטות ולא למחרת ביצוע פעולת החקירה האחרונה בתיק. אין מקום לקבל טענה זו. אף אם ישנה אפשרות להעברה מקוונת של חומרי החקירה בין המשטרה לפרקליטות, ואף אם ייתכן שרצוי להתקדם לכיוון זה, בפועל העברת התיק בין המשטרה לפרקליטות (שאירעה לפני כשלוש שנים) הייתה פיזית, ואין מקום לפקפק בטענה כי תיק החקירה הגיע לפרקליטות קודם למועד שצוין. עיון בתיק החקירה אף מלמד כי גם לאחר ביצוע פעולת החקירה האחרונה נדרש ביצוע פעולות נוספות אחריה וטרם העברת התיק לפרקליטות, כגון עריכת רשימת חומרי חקירה דיגיטליים שבוצעה ביום 1.12.22. בנסיבות אלה אין מקום לשנות את ההתייחסות למועד תחילת תקופת הטיפול בתיק, ויש להתייחס אל היום שבו הגיע התיק לפרקליטות כאל מועד זה.
 7. יש לדחות את טענת ב"כ הנאשם הקובל על כך שהמאשימה לא צירפה כל אסמכתא לטענתה כי ניתנה ארכת תובע. אמת, הנחייה מחייבת את תיעוד מתן ארכת התובע בכתב, ואולם מדובר בתרשומת פנימית שאין חובה להעבירה לעיון ההגנה או בית המשפט. הצהרתה של המאשימה כי ניתנה ארכה כאמור נהנית מחזקת התקינות המנהלית, אשר לא נסתרה במקרה דנן.
 8. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לטענות בדבר עצירות טיפול לצורך הליכי שימוע; אמנם, סעיף 4(ג) (3) להנחיה קובעת כי הליכי שימוע עשויים לעצור את מניין ימי משך הטיפול בתיק. עם זאת, המאשימה ציינה, באופן סתמי שתי תקופות, שלטענתה אינן באות במניין הימים בשל קיומם של הליכי שימוע, בין התאריכים 14.10.24 ו- 9.12.24 וכן בין התאריכים 2.1.25 ו- 6.3.25, מבלי להסביר כלל מה פשרם של אותם תאריכים, ומה מציין כל אחד מהם, האם מדובר במועד משלוח מכתב יידוע, האם הוגשה על ידי הנאשם בקשה לשימוע והאם בסופו של יום היה שימוע. המאשימה לא פירטה מה אירע בתאריכים אלה, למעט העובדה שמכתב השימוע הראשון חזר כ"לא ידוע במען" ובשל כך כן שלחה המאשימה מכתב נוסף לכתובת עדכנית. בהעדר פירוט, ולנוכח העובדה כי מדובר בפרקי זמן שאינם מתיישבים בצורה מושלמת עם המועדים שקבועים בסעיף 60 לחסד"פ, יש קושי להניח הנחות עובדתיות בדבר היות התקופות המצוינות בגדר תקופות המצדיקות "עצירת טיפול".
 9. זאת ועוד, צודק ב"כ הנאשם בטענתו שלפיה במקרה דנן הליכי שימוע ויידוע אינם יכולים, ככלל, להוות עילה להפסקת מניין ימי משך הטיפול בתיק. עיון בתיק החקירה מלמד כי מלכתחילה נפתח התיק בחשד לעבירת גרימת חבלה ברשלנות, שהיא עבירה מסוג עוון. סעיף 60 לחסד"פ אינו מחייב עריכת שימוע בעבירה מסוג זה, וממילא אין צורך במשלוח הודעת יידוע. לו היה מדובר במקרה שבו הנאשם עצמו ביקש כי ייערך לו שימוע והמאשימה קיבלה את בקשתו וערכה לו שימוע, הרי שיתכן שניתן היה להתייחס לתקופה זו כאל תקופה של "עצירת טיפול". ואולם, המאשימה לא ציינה כי הנאשם ביקש שיערך לו שימוע, ממילא לא ציינה כי נערך לו שימוע על פי בקשתו, ועל כן עמדתה של המאשימה, המתייחסת אל התקופות המפורטות בסעיף 7 לעיל כאל תקופות של "עצירת טיפול" בתיק, אינה יכולה להתקבל.
 10. לפיכך, בהינתן שארכת התובע שניתנה כדין האריכה את משך הטיפול מ-18 חודשים לשנתיים, הרי שכתב האישום הוגש בחריגה של שלושה חודשים ו-27 ימים מתקופת הטיפול שנקצבה בהנחייה.
 11. לנוכח החריגה האמורה, ומשלא הוצג אישור הגורמים המוסמכים בדיעבד, אני מורה על מחיקת כתב האישום.
 12. הדיון שנקבע ליום 18.1.26 מבוטל.
 13. תיק החקירה יוחזר למאשימה באמצעות מזכירות בית המשפט.
 14. המזכירות תודיע לצדדים. ב"כ הנאשם יודיע לנאשם.
- ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"ו, 10 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.